

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXIV. évfolyam 11. szám

2024. november

A szolgálat ereje

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai...” (1Pét 4,10)

Jézus Krisztus sokszor találkozott tanítványaival és elmélyítette ismeretüket a gyülekezetek építését illetően. Azt is megígérte, hogy nem maradnak magukra, mert a Szentlélek velük lesz, hogy mindenben kikérhessék tanácsát. Így olvashatjuk a fenti igét, mint amit a gyakorlatba ültetett át Péter apostol éppen a gyülekezetek érdekében. Az apostol nem sokat magyaráz, hanem tanácsol. „Kaptatok” valamit, azzal „szolgáljatok”, Isten „jó sáfárai-ként” igénk szerint.

Amit kaptunk, azok ajándékok, nem szerzemények, nem vásároltak, nem érdemeltük, nem megoldoztunk érte. Az adományozó maga Isten, Jézus Krisztus mondja búcsúbeszédeiben: *„az igazság Lelke elvezet titeket a teljes igazságra, mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall... Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyém-ből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém, ezért mondtam, hogy az enyemből merít, és azt jelenti ki nektek.”* (Jn 16,13-16).

Négy helyen találjuk tételesen felsorolva ezeket az ajándékokat: 1Kor 12, 4-11., Rm 12,6-8., Ef 4, 11-16., és 1Pét 4,8-11. Ezeket tehát kaptuk valamilyen céllal. (Érdemes mind a négy újszövetségi helyet elolvasni.)

„Szolgáljatok azzal egymásnak”, tehát ne raktározzuk el, kirakatba se tegyük, főként ne növelje felsőbbrendűségi tudatunkat. Milyen jó, hogy gondoskodott a gyülekezetről Isten. Az Ap. Csel 6-ban látunk egy gyülekezeti válságot, amit éppen a szolgálatok rendezése old meg. Milyen könnyű is lenne egy-egy helyi gyülekezeti közösség élete, ha a nyilvánvaló ajándékok működhetnének egymás szolgálatára. Megsokszorozza a helyi közösség erejét, és egymás erejét is. Ezt egymásban is értékelhetjük, sőt megbízásokkal elő is hívhatjuk.

„Mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai”. A „sáfár” azt a gondnokot jelenti nyelvünkben, aki számon tartja és működteti a meglévő javakat. Erről talán elfeledkezett Timótheus, amikor Pál írja neki: *„Ne hanyagold el a benned levő kegyelmi ajándékot, amelyet prófécia által kaptál...”* (1Tim 4,14). Ha helyreáll az ifjú munkatárs élete, akkor önmagát, de hallgatóit is megmenti. Sáfárság, gondnokság magunkról, ajándékainkról és a társainkról, testvéreinkről. Bátorítás, biztatás,

támogatás egyaránt hozzátartoznak tevékenységünkhöz. Az egymásért elmondott imádság pedig az a láthatatlan, de érzékelhető segítség, amelyhez már a menny erői járulnak hozzá.

A Szentlélek hoz megújulást mindnyájunk életébe, tanít, pártfogol, védelmez, megőriz. Az Ige tanulmányozása az imádsággal kivirágoztatja gondolkodásunkat, megerősít az Úr iránti szeretetben, ami a gyülekezet összetartó ereje, valóságos építő erő.

Kiss Emil

Mire van szüksége Jézus tanítványának?

Tiszta szemre, úgy nézni és úgy látni,
Ahogyan Isten látja a világot.
Benne már az új teremtést csodálni,
Mit igéjével elrejtetten alkot.

Nyitott szívre: szeretni, átölelni
Világunk, mint Isten öleli át...
Mint Ő, mást elfogadni, felemelni...
M megbocsátani, mint Ő megbocsát.

Mesterükre! Egyedül Ő adhatja
a nyitott szemet, szívet,
alázatot, erőt a szolgálatra...
s gyümölcsöt teremni csak így lehet.

Túrmezei Erzsébet

A Biblia csodálatos világa

Régen, a két-három generációval korábbi hívő emberek legtöbbször úgy olvastak Bibliát, hogy reggel, délben, este, a főétkezések előtt a nagy asztalt körül ültek, talán vendégekkel, többször csak a családdal, énekeltek, imádkoztak, a családfő felolvasta a történetet. Esetleg még néhány szót hozzá fűzött. Ilyen módon már nem olvasunk Bibliát. Magát a könyvet sem koptatjuk túlságosan sajnós, mert olvashatjuk az okos telefonon is a szent szöveget, akár héberül vagy görögül, ha valaki azt is képes. A folyamatos tartós tanulmányozás, gondos olvasására nem nagyon kerül sor. Az imaházba sem viszünk könyvet, hiszen a bibliai szöveget kivetítik a falra. A megtérőink a Bibliából mégis csak érintett szívvel állnak ki bizonyágtételeikre. Az Úr ma is megérinti őket. Aztán valamiként mégis belépünk a Biblia csodálatos világába, és nem mennyiségi olvasással, a tartalom elmondására készülünk, megengedjük a Bibliának, hogy átrendezze a belső emberünket, amint ő kívánja. Egy-egy könyvét a Bibliának talán megtanuljuk jellemezni tartalmilag is. Nem keressük Pál apostol szavait az Ószövetségben. Akinek angol nyelvismerete van és olvasott angol Bibliát, esetleg Újszövetséget előfordulhatott, jó adag rácsodálkozás, mert az Újszövetség után nem csatolták a 150 zsoltárt, hanem a Példabeszédek könyvét. Szabad legyen most elmondanom, hogy eljuthatunk oda, amikor a Biblia "beszél-

get velünk". Annyira mélyen és hathatósan érint, mintha csak egy személyes levelet kaptunk volna az "Égből", a mi címünkre. Egészen "hivatalosan."

Valakinek egyszer a kedves hívő testvéreim közül karácsonyi ajándékként már reggel 40 fokos láz érkezett, kicsit később egy mentőautó, ami hastífusszal bevitte a László kórházba. Kissé csillapították a lázát, nyugtatták a szívét, és várták a jószerencsét, mert alig voltunk a háború után, gyógyszer nem volt. Egy orvosprofesszor Angliába küldött receptet, és kért egy különleges port, amivel napok múltán valóban "kiütötték" a halálos kórt.

Testvérünk a betegágyán a magával hozott Bibliáját elővette az ágya mellőli szekrényke tetejéről, kinyitotta, egy ószövetségi igénél: "Az ágyból, amiben fekszel fel nem kelsz, hanem bizony meghalsz..". A hívő családjával együtt sírtak, a beteget vigasztalták, imádkoztak vele, de le is mondtak róla. Hiszen ezt a betegséget akkor még nagyon kevesen éltek túl. A hívők, akik őt ismerték sokat imádkoztak érte, irgalmazzon rajta a hatalmas Isten. Ahogy Ábrahám könyörgött Sodomáért, ha ennyi, vagy csak annyi igaz lesz a lakói közül, akkor talán nem pusztul el a város. Sem a mi betegünk. És ez az ószövetségi bibliai vers 78 éve alku tárgyává vált. Megmarad, vagy nem? Úgy emlékeznek "a régi öregek", hogy senki nem adta fel olyan könnyen a hitét és a reménységét. Megjött a gyógyszer, egyet bevett a beteg, sokkal jobban lett, a másikat képtelen volt

az ostyába csomagolva lenyelni. Ezután recidivált. Újra 40-41 és fél fokos láz. Lemondott az orvos, az ápoló személyzet, a látogatókat be sem engedték, a hívők összenéztek egymásra. Önmagunk gyenge hitében keresték a baj okát.

Karácsonytól, nagyhétig tartott a betegeskedés. A beteg jó kedvvel, lassan felépülve a saját lábán (és természetesen villamossal) ment el a Keleti pályaudvarig, ami eredeti otthonába vitte további erősödéssre. Istennek joga van teremtményeinek élete végét kijelölni. Levágni a szövetet, mint régen a takács az anyagot. Csodálatosan nagyszerű testünket, vissza adni ahonnan származik. A mezőben a virágot, az erdőben a fát, mindent a Földnek adni vissza, egy minden eddiginél szebb, soha el sem képzelhető mennyei világért, amiről a Biblia szól. Ahol nem lesz fájdalom és sóhaj. Sem fájdalom, sem könny, sem életveszély. Amit még szem nem látott és amiről, most én sem tudtam semmit mondani, hiszen nem láttam még. Ma és mindörökké hiszem, rendíthetetlenül és minden más magyarázatot mellőzve a hit alapján hitből remélem, amiről a csodálatos biblia beszél.

Szebeni Olivér

Így olvassad!

Mit ér a szó s a holt betű,
ha a Lélek hatja át?
A Lélek vezessen téged,
ha olvasod a Bibliát.

Mert „öl a betű“; önmagában okoskodás és bölcsélet; de a Szentlélek hatására a holt betűből Ige lesz.

És ha az Ige hatni kezd, belőle árad fény, erő, vigasztalás, újult élet, bizalom, nagy hit, vakmerő.

S a régi Könyv mind Ige lesz, amely „enni és inni“ ád. Olvasd hát, de így olvassad naponként majd a Bibliád.

És amin tán mosolyognak múltó világunk bölcsői: életedben megteremnek A Szentlélek gyümölcsei.

Fejlesztés Ádám

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Akik elmentek közülünk

Szabó Gyuláné 2024. október 13-án életének 87. évében az örök házába költözött. Temetése november 6-án 10 órakor a Káposztásmegyeri Szentháromság Templom urnatemetőjében lesz.

Cím: 1048 Budapest, Nádasdy Kálmán u. 2-4.

Sziklás István 2024. október 17-én életének 64. évében befejezte földi pályafutását, Megváltójához költözött. Temetése november 5-én,

kedden 13:00-kor lesz a Megyeri úti temetőben.

Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. Fil 1,21

Innen – onnan

Megváltozhatnak

Egy tinédzser elkeseredetten panaszkodott Mark Twainnek, a híres amerikai írónak: - Rettenetesen a szüleim. Az apámmal például még véletlenül sem értjük meg egymást Állandóan veszekszünk. Begyöpsődött, fogalma sincs a modern életéről! Kibírhatatlan a helyzet. Azt hiszem, legjobb lesz, ha elköltözöm otthonról, amint csak lehet... - Fiatalkorom barátom - válaszolta az író -, mélyen átérzem a helyzetét. Tudja, amikor 17 éves voltam, az apám ugyanilyen lehetetlen alak volt. Műveletlen, életidegen, önző. De legyen egy kis türelemmel. Tudja, a szülők sajnos nagyon lassan fejlődnek. Tíz évvel később ugyanis, amikor 27 éves lettem, legalább már

annyira jutott, hogy néha már egész értelmesen lehetett beszélgetni vele. És mit mondjak? Harmincas éveim végén, akár hiszi, akár nem, ha tanácsra volt szükségem, gyakran idős apámhoz fordultam. Hát látja, így megváltozhatnak.
Mark Twain nyomán

Közölte: Huszta Anni

A szeretet nagymestere

Úgy nőttem fel, hogy tudtam, más vagyok, mint a többiek, és ezt gyűlöltem.

Nyúlszájjal születtem, és amikor iskolába mentem, az osztálytársaim - akik állandóan gúnyoltak - nem hagytak bennem kétséget a felől, milyenek látnak mások; egy felhasított ajkú kislány, görbe orral, egyenetlen fogsorral, mélyről jövő, némileg artikulátlan beszéddel. Még egy léggömböt sem tudtam felfújni anélkül, hogy be ne fognám az orromat, és ha lehajoltam a kút fölé, hogy igyak, a víz az orromon csurgott kifelé.

Ha az osztálytársaim megkérdezték, "Mi történt a száddal?", azt mondtam nekik, hogy kisbabakoromban elvágta egy törött üveg. Valahogy elfogadhatóbbnak tűnt balesetre hivatkozni, mint bevallani, hogy másnak születtem. Hétéves koromra szilárd meggyőződésemmé vált, hogy a családomon kívül soha senki nem lesz képes szeretni, vagy akár csak kedvelni. Második osztályban Mrs. Leonard lett az osztályfőnököm. Azóta sem tudom, mi volt a kereszt-

neve - csak Mrs. Leonardnak ismerem. Töltött galamb típusú, csinos asszony volt, mindig jó illatú, párna-karokkal, csillogó barna hajjal és meleg, sötét szemekkel, melyek még azon ritka alkalmakkor is mosolyogtak, amikor a szája nem. Mindenki imádta. Egyszer azonban történt valami, és attól fogva én a többieknél is sokkal jobban rajongtam érte. Elérkezett a rendes évi "hallásvizsgálat" ideje az iskolában. Az egyik fülemre alig hallottam, de ezt gondosan titkoltam, nehogy kiderüljön, hogy még ebben is különbözöm másoktól. Ezért aztán csaltam. Megtanultam, hogy a csoportos teszteléseken akkor tegyem fel a kezem, amikor a többiek. A "suttogóteszten" azonban más módszert kellett bevetnem. A feladat az volt, hogy a gyerekek egyenként a falhoz mentek, oldalra fordultak és befogták az egyik fülüket. A tanárnő a tanári asztról suttogva mondott nekik valamit, amit meg kellett ismételniük. Aztán a másik füllel is végigjátszották ugyanezt. Már az óvodában figyeltem rá, hogy senki nem ellenőrzi mennyire erősen fogja be a vizsgálati személy a távolabbi fülét, ezért színleltem. Mint általában, most is utolsóként kerültem sorra, de a vizsgálat alatt végig azon gondolkodtam, vajon mit fog sügni nekem Mrs. Leonard. Az előző évből emlékeztem rá, hogy a tanárnő olyasmiket mondott, mint "Kék az ég" vagy, "Van új cipőd?" Én következtem. A rossz fületem fordítottam felé. A másikat először erősen befogtam az ujjammal, azután finomítottam a szorításon, hogy halljak. Vártam, és egyszerre csak meghallottam azt az öt szót,

amelyet bizonyára Isten adott Mrs. Leonard szájába, és amely mindörökre megváltoztatta életemet. Mrs. Leonard, ez a csinos, jó illatú tanárnő, akit imádtam, lágyan azt suttogetta: "Bárcsak az én kislányom lennél!

Közölte: Huszta Anni

Szívek nyitja

Isten útja szívek nyitja.
Minden titka lelkünk húrja.
Kulcs a zárban boldogsága,
Rátalálva nyitva, tárva.
Hitnek útja nyitva áll,
Szíved nyitja rajtad áll.

Mecséri Éva

Emberi jóság

Egy fiatal nő tért be az étterembe. Ebédidőben érkezett, majdnem tele volt minden helyiség. A pincér helylyel kínálta, majd hozta az étlapot. Miután a hölgy kiválasztotta, hogy mit fog enni, az embereket figyelve várakozott. Ahelyett, hogy a mobiltelefonjába merült volna, ahogyan a legtöbben tették, ő inkább érdeklődve nézelődött. Ahogy a szemei az étterem vendégeiről az ablakon keresztül az utcára tévedtek, egy hajléktalan férfit pillantott meg. Sovány, ötvenes éveinek végén járó, beesett arcú ember volt, akiről látszott, hogy borzasztóan nehezen éli meg, hogy az utcán kell élnie. A nő egy darabig figyelte, ahogy a férfi sóvárgó szemekkel nézi az előtte elhaladó embereket, és reménykedve

keresi a tekintetüket, de mindhiába. Senki nem foglalkozott vele. Túl szerény volt ahhoz, hogy bármit is kérjen magának, de látszott, hogy nagy szüksége lenne segítségre. Időközben megérkezett a hölgy ebédje. Frissen sült, puha hús és egyes köret – mindig minőségi ételt választott, erre odafigyelt. Megköszönte a pincérnek, majd gondolkodás nélkül felállt, megfogta a tányérját és az evőeszközöket, majd az étteremből kisétálva átnyújtotta azokat az éhező férfinak. A hajléktalan férfi hirtelen nem is tudta, hogy mit kezdjen a semmiből érkező jó cselekedettel. Felcsillant a szeme, elrebegett egy köszönömöt, majd lesütött szemmel enni kezdett. Minden falatot kiélvezett; élete talán legszebb lakomája volt ez. Miután végzett az ebéddel, a hölgy visszavitte a tányért és az evőeszközöket az asztalára, majd a számlát kérte. Az üzletvezető, aki végignézte az iménti esetet, a pincér fülébe súgott valamit, majd sarkon fordult és ment tovább a dolgára. Amikor a pincér megérkezett, a hölgy megnézte a számlát, amin ez állt:

„Az emberi jóság ingyenes. Köszönjük, hogy nálunk járt.”

Közölte: Huszta Anni

Hála az új napért!

Minden reggel, midőn felkelünk,
Kulcsoljuk imára mind a két kezünk.
Örömmel dicsőítsük mindenható Atyánk,
Hogy kegyelmét ismét felhozta reánk!

Mindig újat kezdhünk vele,
Új napot; új lehetőségekkel tele.
S mit tegnap elrontottunk netán,
A mai nap helyrehozhatjuk talán.

Igaz megnyugvás töltheti el bensőnk,
Új impulzust nyerhet testünk, s lelkünk.
A múlté már a tegnapi letörtség,
Buzoghat bennünk a tettekészség!

Építsük hát föl szívünk hálaoltárát,
Csordultig tele poharunkért, adjunk há-
lát!

Mint jó illat, szálljon a menybe fel,
S fogadja azt tőlünk Urunk kedvesen!

Kiss Frigyes

Gondolatok

- Mi mindent meg nem cselekszik Isten azoknak az életében, akik maradtalanul bíznak benne. (Hudson Taylor)
- A szívnek Istennel folytatott csendes párbeszédében csiszolódnak azok az élő kövek, amelyekből Isten országa épül. (Edith Stein)
- "Életedet ajándéku kapod, mert

bíztál bennem!" (Jer.39:18)

- Nehéz a kő és nehéz az ólom, de nehezebb, kit titkos súlyú bűn nyom. (Babits Mihály)
- Tornyok, várak és paloták összedőlhetnek, de a szeretet örök! (Fekete István)
- Az ítélet napján az lesz Isten ítéletének mértéke, hogy ki cselekedte az Ő akaratát. (Dr.Sarkadi Nagy Pál)
- Taníts meg igazán tudnunk és vállalnunk azt, hogy bármi történjék, legyen meg mindenben a Te akaratod. (Rónai György)
- Az Isten iránti szeretet akkor tiszta, ha az öröm és a szenvedés egyenlő hálára indít. (Simone Weil)
- Istennek van ideje velünk beszélni, csak legyen időnk meghallgatni! (C.H.Spurgeon)
- Sokszor a fájdalom révén tanuljuk meg az élet valóban jelentős és nagyszerű leckéit. (Fran Drescher)

Gyerekszaj

Óvó néni dicsérete:

Szerdán az egyik óvó néni nagyon megdicsérte a lányokat. Ma reggel megkérdezték a lányok, hogy mit mondott nekem Borika néni pontosan. Azt, hogy szépek vagytok kívül és belül is. Anna:"Borika néni látja a belünket?" (Anna, 5 éves)

Lőrincz-Szlepák Otília-nak megszületett 2024. október 21-én Lőrincz Dominik Balázs nevű gyermeke. Súlya: 3.450 gramm és 57 cm.

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Soltész László
Huszta Tiborné	Sovjural Emma
Janó Pál és neje	Stubnya Tiborné
Juhász Gyuláné	Szabó Istvánné
Kiss Emil	Szikszai Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepákné Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Veress Sándor és neje
Németh Györgyné	Vékony Józsefné
Puskás Zoltán és neje	Vida Sándorné

"Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem."
(Zsoltárok 30:3)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne fe-

ledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat.

Hirdetések

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományait elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. OTP Bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra

utána énekóra